

ದೇವರುಗಳ ಎದುರೆ ಬಾಡಿ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುಕ್ಕಿನ ಮಲೆಗರೆದಳು. ಕೊಸರಾಡಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರಗಳಾದಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ವ್ಯತ್ಯಿಕೊಂಡ. ‘ಇದನ್ನು ಹಿಡೆಗ್ನೋ’ ಅಂದ. ‘ಹುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾದು’ ಅಂತ ಬಿರುಗಣ್ಣ ತೋರಿದಳು. ಇವನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಅವಳ ಕೈಗಿಟ್ಟು, ‘ಹೇಳು, ನನ್ನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗ್ರಿನಿ ಅಂತ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿಂತೆ ಹೇಳಿ ಹುಷ್ಟನಂತಾದಿದ. ‘ಆಗಲಿ ಮಾರಾಯ’ ಅಂತ ಅವಳು ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಹಾಲ್ಗೆ ಕರೆ ತಂದು ಸಮಾಧಾನಿಸುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿ ಧವಳಪ್ಪನ ಗುಡು ವ್ಯತ್ಯಿಟ್ಟಂತಾಯಿತು.

ಇಪ್ಪಾದರೂ ಮದುಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ! ಈವತ್ತು ಅವಳ ಏಣಾ ಪ್ರೇಗ್ಲಾಮ್ ರಾಯರಮಂತದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದವಳ ಗೇಳತಿ ರಾಧಿಕಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಕ್ಷಣ ಅವಾಕ್ಷಾದರೂ ಸಂಜೀಗೆ ಮರಕ್ಕೆ ಓಡಿದ. ಹೊದಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಸೂಱುಬೂಟಿನ ಆದವಾನಿ ಕಂಡಾಗ ತಾನೆಳ್ಳೋ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವವಾಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ನಿಯತ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ಸವಿತ್ರಾಗಿ ಏಣೆ ನುಡಿಸಿದಾಗ ಹಿಗ್ಗಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಚಪ್ಪಾಳಿ ತಟ್ಟುವಾಗ ತಾನೂ ತಟ್ಟಿದ. ಚಪ್ಪಾಳಿಗಳು ನಿಯರೂ ತಾನು ಮಾತ್ರ ತಟ್ಟುತ್ತಿಲೇ ಇಧ್ದು, ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೇಳಿದ. ಮದುಗಿ ಸೂಟಿಬೂಟಿನಿಂದ ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಿಗೆ ತನ್ನತ್ತ ನೋಡಿದ ನಂತರವೇ ಇವನ ಕೇಗೆ ವಿರಾಮ. ವಂದನಾಪರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂಟಿನ ಆದವಾನಿ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ‘ನಿಮ್ಮ ಉರಿನ ಮದುಗಿಯ ಪ್ರೇಗ್ಲಾಮ್’